

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Fiszo: SIMONFFY-ház a város-házával szemben

HIRDETMEÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide inténdendők

Bérmmentlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen napokonként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben háshoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	10 ft
Félévre	5 ft
Negyedévre	2 ft 50
Egy óra	1 ft

Hirdetési díj:

Öt-hasáboptitisor egyszeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltór 4 hasáboptitisorért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Szombat, január 26.

18. szám.

A hercegprimás és tárnokmester bécsi utja.

A „Nemzet”-ben olvassuk a következő nagyfontosságú sorokat, melyek oly politikai napi eseményről szólnak, hogy első helyen kell azt reprodukálnunk:

A hercegprimás és gróf Cziráki János tegnap Bécsbe utaztak. A „Pester Lloyd” után már tegnap jeleztük gróf Cziráki utazását; a primásat ma jelenti több lap is mi megerősíthetjük e hír hitelességét. A lapokban sokféle kombináció merült föl ez utazások jelentőségéről; az „Egyetemes”, miután hosszú elmélkedés révén sikerül azon meggyőződésre jutnia, hogy a hercegprimást és a tárnokot a fölség nem kormányalkítás céljából hivatta magához, — azt hiszi mégis, hogy a korona e két főméltóság tanácsát kívánja hallani; a „Pesti Napló” pedig azt hieszteli, hogy — a Tisza-kormány „meghátrálása” után — most a korona vállalta magára, hogy a főrendiház haragvó ellenzékét megbékíti. Egyik, mint a másik hírlelésre tartózkodunk megjegyzéseket tenni, hanem elmondjuk e dolgok természetét felől azt a felfogást, mely a miénk, s melyet okunk van alaposnak, s a helyzet természetéből kifolyólag tekinteni.

A legutóbb lefolyt parlamenti küzdelmek között — mint azt a politikai élet minden tényezője jól tudja — igen gyakran használtatott a kormány ellen fegyverül az a hiesztelés, hogy a kormány elnöke a korona bizalmát többé nem bírja; hogy állása „fölfelé meg ingott”; s hogy az uralkodó alkotmányos jogon alapuló rokonszenvei inkább tartanak a kormány ellenfeleivel, mint a férfival, ki az ország kormányát vezérli.

Csak legközelebb is egy ellenzékli lap feljogosítva vélte magát azon nyílt állításra, hogy a főrendiház ellenzékének vezetői az udvar intentionálnak megfelelőleg cselekedni s eljárásukat azzal folytonos contactusban intézni. A kormányellenzék szigorúan tartózkodott minden oly lépés provokálásától, mely a koronának és az udvarnak az alkotmányos harcokba bevonására célzott volna; de midőn ezen hírlélek nagy mértéke tényleg ama tényezők nevével ellenzéki színezetű agitációra szolgált tápúl, egész természetesen kelle találma az uralkodó azon határozatát, hogy az e részben talán kétséget ápolóknak — a nevezett két főméltóság s esetleg többek utján is — tudomására hozza azt, hogy azon hírlélek mily teljes mértékben valótlank, s hogy — a mint az alkotmányos államban másképp nem is lehet — a kormány minden tényében a korona helyességét és bizalmát bírja. Valószínű, hogy az ellenzék hírléleket nem is vették komolyan azon tényezők, melyeknek ez most megczáfolhatatlan alakban jut tudomására; de annál inkább szükséges, hogy az ilyen hírekkel való politikacsinálás egyszer s mindenkorra véget érjen; a mi nem zárja ki, sőt egyenesen föltételezi, hogy minden tényező kövesse a maga meggyőződését, a mint nem is hisszük, hogy a most Bécsbe hivott főméltóságoknak bármely kérdést illetőleg a multban tanúsított, vagy a jövőben tanúsítandó magatartása ez alkalomból tanácskozás vagy csak említés tárgyát is képezne. Egy bizonyos ez az, hogy a korona ezen ténye által a magyar király és kormánya közt fennálló viszony teljesen alkotmányos és correct volta ujabban is documentáltatott; a mire az említett hírlé-

lések nélkül nem lett volna szükség, de a mi, hogy azok után el nem maradt, bizonyára őszinte örömmel veszi tudomásul mindenki, a ki a tiszta helyzetek barátja.

— A főrendiház reformja. A főrendiház reformjáról szóló törvényjavaslat — a „Bud. Corr.” írja — mindenesetre még a jelen ülészek folyamában terjesztetik a országgyűlés elé.

— A szegedi helyettes főispán. Ő Felsége a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök előterjesztésére megengedte, hogy Kállay Albert osztálytanácsos — jelenlegi állásának fentartása mellett — Szeged szabad kir. város törvényhatóságában a főispáni teendőket ideiglenesen megbizassék.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 24.

A közoktatásügyi költségvetés részletes tárgyalását folytatta és befejezte ma a képviselőház. A felszólalások ma is tárgyalogatosak és simák voltak. A népoktatási intézetre kért 500.000 frtról szóló javaslat ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott.

Göndöcs az ismétlődő polgári iskolák érdekében, Herman Ottó a tanyai iskoláztatás, Rakovszky István és Helfy Ignác a siketnémák intézete és fejlesztése érdekében emeltek szót, mely utóbbi tekintetben Trefort miniszter azt ígéri, hogy a kérdést tanulmányozni fogja és az ahhoz képest a jövő évi költségvetésben konkrét alakot fog ölteni.

A nemzeti muzeum tételénél Thaly Kálmán azt kívánja, hogy a régiségtár falai hazai tárgyu gobelinekkel díszíttessenek fel. Vannak ilyenek az uralkodóház birókában; Mária Terézia szövette azokat s így a miniszter közben járhatna, hogy a tulajdonjog fentartásával azok a muzeumban kiállíttassanak. — Trefort miniszter ígérte, hogy a muzeum-igazgatóval meg fogja beszélni a dolgot, s megteendő ez irányban a szükséges lépéseket.

A vallás- és közoktatásügyi költségvetés tárgyalása 12 órakor véget ért, az igazságügyi budget került tárgyalásra. Busbach előadó rövid beszédében méltatván a költségvetést, Lázár Adam hosszú beszédében foglalkozott igazságügyünk mai állása és intézményeivel; helyteleníti, hogy az erdélyi részekben még mindig az osztrák polgári törvénykönyv a mérvadó; sürgette a katonai bíróságok reformját, a gúzsbakötés, kurta vas eltörlését.

Grecoak Károly a mérsékelt ellenzék sorából szintén hosszú és akademikus jellegű beszédében foglalkozott a magyar igazságügy különböző oldalával. Utána Földes Gyula következett volna szólásra, de az idő előrehaladván, az ülés véget ért. Holnap folytatja a ház az igazságügyi, esetleg megkezdí a honvédelmi költségvetés tárgyalását.

Budapest, jan. 25.

Az igazságügyi költségvetés foglalkoztatta ma a képviselőházat. A tegnap megkezdett általános vitát ma, mint első szónok, Földes Gyula folytatta, ki rengeteg hosszú beszédében bekalandozta az igazságügy egész terét; kritisálta a büntető codexet, mely a bírót nehéz helyzetbe hozza, ha a tettes tagad, mert két tanút sem a káros, sem a tettes nem állíthat oda, mikor a büncselekmény elkövetettik; — a jegyzőkönyvvezetés minden apró ügyben, hasznatlan dolog és ez úgy, mint a közjegyzői intézmény: osztrák találmány. Főleg azt fejtette sokáig, hogy igazságügyi intézményeink anyagiilag súlyosan nehezdednek a népre s különösen a telekkönyvi rendtartás aláasta a hitelt!

Veszter Imre élesnek látszani akaró beszédében hangzott a tétlenséget és reformhiányt az igazságügy terén; Pauler minisztert pedig úgy igyekezett föltüntetni, mint az antisemitismus pártolóját. Gyórfy Petó azt hangsúlyozta, hogy ha jó perrendtartásunk lett volna, a t-eszlári pör nem hozott volna annyi szegényt a magyar igazságügyre, mint a mennyit hozott.

Czirer Akos kizárólag az ügyvédi kar érdekeivel foglalkozott és ismételten szemrehányást tett a kormánynak, hogy az ügyvédek existentiáját nehezíti meg.

Busbach Péter figyelemmel hallgató, sikerült beszédében utalt az európai nyugoti államok példájára, hol szintén nem egy varázsütre történtek meg az igazságügyi alkotások. Névszerint említé azután, mi minden történt és van munkában nálunk e téren. Az ügyvédek nézve megjegyzé, hogy számuk nagyobb, mint a mennyire szükség van; pl. Budapesten is 700 ügyvéd működik. E körülmény befolyásolja existentiájukat.

Most Pauler miniszter emelt szót s beszélt nagy hatással majdnem egy óra hosszig. Szépen és alaposan fejté ki a történeteket az igazságügy terén s utalt arra, hogy büntető törvényhozásunk mindig contactusban állott a nyugoti civilisatióval, azzal lépést tartott. A római jogot nagy nemzetek fogadták el, de senkinek nem jutott eszébe azt „majnolásnak” mondani, mint mondják némely törvényünkre jogtalanul.

Az ügyvédi rendtartás a multhoz képest nagy haladást és vívmányt képez. — Tagadhatlan, hogy az ügyvédek száma túl nagy. Berlinben csak 200, Budapesten 700 ügyvéd van. Földesnek megjegyzé, hogy halhatlan állítás, miszerint éppen a telekkönyvi rendtartás ingatta volna meg a hitelt. (Nagy derűlttség.) Különösen nagy hatást keltett Pauler, midőn kijelenté, hogy isten és ember előtt elmeri mondani, hogy a tiszta-eszlári ügyben úgy járt el, a mint el kellett járnia, mint igazságügyminiszternek.

A ház élénk derűtsége közt tette nevétségessé Grecoak azon kijelentését, hogy a budgetet azért nem szavazta meg, mert a reformokat nem látja benne számokban kifejezve. A miniszter beszédét hosszan tartó eljénzés követte.

A részletes tárgyalás folyamán, a kir. törvényesékek cziménél szót emelt Vándor Andor, ki most tartá szűzbeszédét, melynek élé Eötvös Károly ellen irányult. Szóló említé Eötvös azon beadványát, melyet az a belügyminiszterhez intézett s abban az mondatott, hogy a t-eszlári pörben működött vizsgálóbíró mennyire torturázta a vádlottakat.

Ezt közölték a lapok s irta beadványában Eötvös — „pénzért.” (Elnök figyelmezteti szólót a gyanúsítás helytelenségére.) Vadnay nyilatkozatot kér az igazságügyminiszteről, van-e tudomása a vizsgálóbírák illetén működéséről, mely a magyar bíróság jó hírnevének ártalmára van.

Még Lázár Adam szolt, aztán a tárgyalás félbeszakítottat: Végül Tisza miniszterelnök adott be egy pötlást a szegedi kir. biztosság megszüntetését célzó javaslatához. Ezzel az ülés véget ért.

Ki legyen a honvédelmi miniszter.

A „Pesti Hirlap” jan. 25. számában olvassuk a következő sorokat:

„Tisza miniszterelnök Moesary Lajos képviselő felszólalására oda nyilatkozott, hogy maga is óhajtanának tartja azt, mikép az ideiglenesség minél előbb véget érjen. Téves eljárás az, ha egy szakminiszteri szék, nem szakemberrel töltetik be. A jogászok jogász követelnek maguknak és miért ne volna szabad nekünk mint honvédeknek, ugyanezt óhajtanunk, midőn a honvédség körül még annyit az „elintézetlen” akta.

Nekünk első sorban katona kell; katona, ki imponálni tudjon feléle és lefelé, oly férfiak, kinek multjában van a garancia. Nekünk oly miniszterre van szükségünk, a ki szervező képességgel bír; oly katonára, ki körünkben él, ki a szolgálati viszonyokat ismeri; ki nem pihenni ül le a bársony székre, ki a Ráday által megkezdett uton haladni tudjon.

Es ilyen; csak katona lehet. Az új honvédelmi miniszterre sok teendő vár; egész legiója az elintézetlen ügyeknek; az ezredbe való osztás, a személyi viszonyok körvonalozása, az előléptetés egyöntetisége a közös hadsereggel.

Hogy ezen sorok mennyiben vonatkozhatnak budapesti levelezőnk nem régen közölt levelére és kombinatójára, azt hisszük nem kell bővebben magyaráznunk.

Jókainé jubileuma Debreczenben.

Elhangzott az ünnep zaja; s ma midőn bucsuzól: „Isten hozzád”-ot mondottunk hallhatatlan nyögnek és művésznök Jókai Mór-nak és nejének, — már csak elméinkben és szíveinkben él a lefolyt magasztos ünnepély emléke.

De e helyekre oly mélyen vésődtek be azok, hogy éltünk alkonyáig kitörülhetetlenek maradnak.

Debreczen város méltóan ünnepelte meg Jókainé Laborfalvy Rózát a asszony 50 éves jubileumát, fénynyel, pompával, szeretettel, s azzal a lelkesedéssel, a minőt csak kevés magyarváros tud kifejtteni.

Az ünnepélyek leírását a következőkben adjuk:

A színházi előadás.

Jókainé jubileáris ünnepe fényes sikerrel folyt le a színházban csütörtökön. Este hat órától kezdve óriási néptömeg hullámozott az utcákon végtelen kocsiarok robogott. A nézőtér a város színe-jára, intelligenciájára foglalta el. A hölgyek bálj toleltében, a férfiak fekete szalonöltözöten jelentek meg. Jókai Mór a középső páholyban foglalt helyet. Minden páholyban fényesen kiállított díszszínpal és dícsvers volt. A színház külső homlokzatát ezernyi lampion ragyogta be. Egy óriási transzparentben e szavak: „Éljen Jókainé Laborfalvy Rózát” fénylett száz meg száz apró világban.

A tulajdonképi jubiléris ünnep az előadás előtt folyt le. Jókainé Volumnia öltözötében Kissné és Krecsányiné karján jelent meg.

A színpadon levő nők mindnyájan fehérbe voltak öltözve. A város aranykoszorujának átnyújtására pedig frakkba öltözve ott állottak: Komlóssy Arthur Ferencz Elek, Ferencz Lajos, Dalmy László, Szalay István, B. Kovács Gyula, Lőkös Gyula és Sárváry Elek.

A város nevében Komlóssy Arthur ügyvéd nyújtotta át a pompás aranykoszorut, a következő emelkedett hangulatu szép beszéd kíséretében:

Nagyságos Asszony, hazánk mélyen tisztelt művésznője!

Debreczen szabad királyi város színműpártoló közönsége őszinte öröm s lelkesedéssel üdvözlí önt felszázados jubileuma alkalomból vendégszerető falai között; — de tette-e ezt fokozatosabb mértékben máshol, mint épen a színművészt részére emelt csarnokban, Thália híveinek eme templomában?

Köszönetet mondunk nagyságodnak azon szíves készségeért, melyel meghívásunkat elfogadni, s városunkat nagybecsű látogatásával megtisztelni méltóztatott, — de köszönettel tartozunk kiváltképen azért, — hogy bennünket remek művészetének élvezetében megégyeszer, talán csakugyan utoljára részessiteni kegyeskedék.

E nap emléke örök betűkkel leend a mi szíveinkbe vésvé, — s hogy önt, a magyar színművészet fejedelménjét — drága emlékkincsei között, — habár csak egy pillanatra is Debreczenre emlékeztethessük, — kérjük, fogadja tőlünk szívesen e babért! — melyet viselni ki méltóbb mint Jókainé Laborfalvy Rózát?! — Eljen soká!!!

Ezután a Fröbel gyermekkert részéről egy szép kis szöke gyermek Kaszanyiczky Irma nyújtott át egy gyönyörű bokrétát e szavak kíséretében: „Vedd e bokrétát szívesen.”

Kissné a színezársaság nevében egy babérszöket, Krecsányi igazgató pedig a maga és neje részéről ezüst koszorut nyújtott át. Az ünnepelt művésznő ezenkívül még Csanakról is nejtét, valamint a debreczeni gimnáziumi ittjuságtól kapott pompás koszorukat. Minden beszéd után lelkes éljen viharzott fel, melynek lecsillapultával Jókainé elérzékenyülve, könyes szemekkel ezeket mondta:

Jókainé beszéde.

Sohasem tudtam sugó után játszani; de legnehezebben tudom azt elmondani, a mit az érzélem sugall.

Többször adott rá alkalmat a sors, hogy Debreczen város színpadján följepjek, s azok életnek mind megannyi nevezetes emlékei voltak.

Épen e napokban harminczöt esztendeje annak, hogy Debreczenben, mely akkor Magyarország középpontja volt, egy közönség előtt, mely akkor egész Magyarország volt fölléptem; — ez akkor a magyar szabadságharc sebesültjeinek javára történt.

Később ismét föllettem hiva résztvenni a debreczeni nemzeti színháznak megnyitására.

Most ötvenéves színi pályám megünneplésével tisztelt meg Debreczen hazafias közönsége.

Minden föllépésem e színpadon egy nagy ünnepnapja életnek, mindegyikhez nagyobb érzések vannak köve, mint a minők szóval elmondhatók.

En egy hosszú életpálya jutalmát viszem innen el magammal s legforróbb hálám áldásait hagyom itt helyette.

A hogy ragyogott Debreczen város neve a nemzet sötét multjában, úgy ragyogjon a fényes jövőben.

Isten áldása s a nemzet magasztalása emelje e várost s lelkes közönségét örökké.

Falrengető, szünni nem akaró taps és éljenzés követte e beszédet. Ezután kezdődött a „Koriolán” előadása, a czimszerében A bonnyival. Változás közben egy ép oly leirhatatlan, mint felejthetetlen jelenet folyt le. A közönség felállt helyéről, hátra fordult Jókai páholya felé és keletkezett olyan viharos, tomboló éljenzés Jókai iránt, a milyent e falak még nem hallottak soha. Jókai páholyából kihajolva köszöntö meg a lelkes tüntetést. A színelőadás a közönség lelkes hangulata és folytonosan megújuló tapsai között folyt le.

A bankett.

Több mint háromszáz terítéket foglalt el ama valóban szép közönség, mely a díszebédhez a „Bika” fényes termében összegyűlt.

Az asztaloknál ülő hölgyek közül, a tegnap délután megjelent „Debreczeni Hírlap” következőket jegyezte fel:

Kaszanyczyk Endréné, Sesztina Lajosné, Sesztina Ilona, Tóvölgyi Tituszné, Holländer Gyuláné, Berger Henrikné, Fráter Imréné, Fráter Erzsike, Dr. Rotschnek V. Emilné, Dr. Scheer Benőné, Feischl Károlyné, Nemes Kálmáné, Nemes Ilonka, Dr. Újfalussy Józsefné, Béressy Sámuelné, Béressy Gizella, Ferenczy Elek, Hajdu Gyuláné, Borsos Ferenczy, Borsos Irma, Spéri Tivadarné, B. Kovács Gyuláné, Zádor Lajosné, Tarkos Istvánné, Ormódi Lajosné, Katz Lajosné, Halmayné, Szele Györgyné, Veres Lászlóné, Gáál Józsefné, Nánássy Lászlóné, Kaffka Róza, Csanak Józsefné, özv. Láposy Ferenczné (Budapestről) Csanak Ilona, Csanak Irén, Szinay Gyuláné, Huzella Mátyásné, (Budapestről) Krecsányiné, Ditróné, Kissné, Pálffy Anna, Fráter Zoltáné, Szabó Kálmáné, Futó Mihályné, Torday Gáborné.

Pontban egy órákor jelent meg Jókai Mór és neje Laborfalvi Róza az ünnepelt művésznő. Vélük volt leányuk Jókai Róza fehérbe öltözve. Jókainak és nejeinek mellett érdemjel díszítette. Jókainé két bárosny ruhát viselt.

Az asztalfőn ült az ünnepelt Jókai pár köztük gróf Degenfeld főispán, jobbjukon Révész Bálint püspök, Csanak József és Csanak Józsefné, baljukon Fráter Imre, Simonffy Imre, Veres Lászlóné és Vértési Arnold.

Háromnegyed kettőkor kezdődött az ebéd, melynek menüje ez volt:

Tyukhusos laska-leves.
Mellékétel.
Malacz-tokán.
Marhahús körözve
két főle mártás.
Tészták: Turós galuska sajtos tésztá.
Pecsenye: pulyka és borjú
salátákkal. — Gyümölcs.
Fekete kávé.
Borok:
Asztali bor, baka és veres bor.

A harmadik fogásnál kezdődött meg a toasztok hosszú sora. Az első felköszöntőt Fráter Imre ur mondotta Jókainé asszonyra mint a magyar színművészet királynéjára. A pompás és hatásos beszéd így hangzik:

Tisztelt uraim és hölgyeim!
Midőn ez ünnepélyes alkalommal, először poharat emelni bátorkodom, őszintén megvallom, hogy némi aggodalom fog el az iránt, hogy valyon képes lehetek-e megfelelni azon feladatnak, mely e pillanatban reám vár.
Uraim és hölgyeim! Egy királynéért akarok poharat üríteni, — a magyar színművészet királynéjért, a kinek felszázados hódításait esetelnem juttott a szerenése.
Mint hogy azonban azt mások nálammal avatottabbak sokkal ezélszerűbben tehetnék, de mert annyi diadalnak részletezése egy köszöntő szük keretébe be nem illeszthető, engedjék meg uraim és hölgyeim, hogy egy-

szerűen hivatkozzom a történet íróra, a ki ha igazságos akar lenni, kétségen kívül fel fogja jegyezni, hogy Jókainé Laborfalvi Róza ő nagysága, a magyar színművészet terén, s így culturalis érdekeink tekintetében nagy és nevezetes szolgálatokat tett a Hazának, mely szolgálatai által a haza elismerését és háláját érdemelte ki.

És uraim és hölgyeim!! e meleg verű s minden szép és nemes iránt annyira fogékony nemzet részéről a hála nem fog elmaradni; e hála fény sugarai áttörnek immár a jövő borulatán, Budapest főváros Miskolcz, már ennek fényes bizonyosságát adták, — és mi is Debreczen város közönsége tisztelt uraim és hölgyeim, midőn ő nagysága tiszteltetére ez ünnepeket rendezők ezen nemzeti hála érzelmeinek kivántunk a legmélyebb és a legőszintébb kifejezést adni.

Poharat emelek tehát és kívánom hogy Jókainé Laborfalvi Róza ő nagyságát, a magyar nemzet egyik legnagyobb honleányát, a magyar színművészet királynéját a magyar nemzet örömeire és dícsőségére a mindenható Isten sokáig éltesse!!!

Utána Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester köszöntött fel Jókai Mór mint a magyar irodalom fejedelmét. Szerencsésnek tartja magát — mondá, — hogy neki van alkalmja Jókait felköszönteni. Örömtől lelkesedve kívánja, hogy Jókait ki Debreczen iránti jóindulatának oly sokszor adott kifejezést, — az ő nejevel együtt az Isten sokáig éltesse.

Ezután főt. Révész Bálint püspök ur szólt.

E beszédet követő nagy éljenzés után Jókai Mór kelt fel, s a következők ragyogó szép pohárköszöntőt mondotta el:

Jókai Mór beszéde.

Most harminczöt esztendeje, hogy szerencsém volt Debreczen városának legelőször vendége lehetni feleségemmel együtt. 1849 eleje volt. Egy kis földszinti szobánk volt a Mária utcában. A feleségem maga főzött a nyitott konyhán, én pedig magam vásároltam be a piacra a húst s más konyhaszükségletet, s hoztam haza a bundám alatt. Nekem e szerint Laborfalvi Róza volt a szaka cs név, s Laborfalvi Rózának Jókai Mór volt az inasa. Ez már csak egy elég nagy uraság. De még azonkívül egy élethálállal küzdő miniszteri tanácsost is vendéglő fogadtunk, sőt még néha egy inséget szenvedő miniszter is ült az asztalunknál. A lábunk alatt pedig rengett a föld, fejünk felett leszakadni készült az ég, s köröskörül hőmpölygött felénk az özönvíz: Debreczen volt benne az Ararat hegye. — Hej ha akkor azt mondta volna a felséges Mindenható: „no gyermekeim, adok nektek szabad magyarországot, viruló hazát, nemzeti életet, magyar kormányt s kibékítlek az ellenségeiddel! Elfogadjátok-e?” de nagy Te Deum laudamust tartottunk volna a debreczeni templomban! — Hanem hát nem azt mondta; de bizony kiszaladt alólunk a föld; rászakadt a fejünkre az ég s elsepert az özönvíz. Még a debreczeni kis menedék se maradt meg. De mi azért, akkori fiatalok nem dobtuk el magunktól az életet; pedig vesztevni minden, a mi emberi lelket ehez a földhöz köt: haza, életpálya, hirnév, nemzet, becsület! Hanem újra kezdtük az életet, s nyomrul-nyomra igyekeztünk visszaszerezni mindazt, a mi el lett vesztve: hazát, életpályát, nemzetet, becsületet. Es most harminczöt év múlva, — bizony nagy kerüléssel, — a mihez képest Mózes bujdosása a pusztában valóságos kéjtetés, — ismét visszajutottunk Debreczenbe s találok a hajdani sárfészek helyén egy paloták városát, mely az igazi magyar világ, a nemzeti kultura metropolisének nevé érdemli meg; s találok egy haragos nép helyett, mely még az igazi király fejéről is letépte a koronát, egy lelkesült népet, mely jó kedvében még a muzsák felkentjeit is megkoronázza. — Es Debreczen városának senki sem segített az emelkedésben, sőt nem tették nagy folyóvizek ország emporiumává, neki nem adott az ország milliőkat a szepítésére; a külföld nem járult újjáalakításához, még idegen népfaj sem köleszönte neki esztét, iparkodását; e város nagyságát, emelkedését saját népének, a tősgyökeres magyar faj esztének, munkásságának köszöni. Es hirtel megállapítja az igaz szabadságnak és felvilágosodásnak szelleme, mely mindig tüzhelyét és oltárát találta Debreczenben akkor is, mikor sönvénykerítése volt, most is midőn palotások vannak. — Ezért „a magyarok városának a ért” emelem én poharamat ke-

gyelmetekhez, de szívemet Istenhez, a kire legillettebb érzéseim vezetnek, valahányszor Debreczenbe visszatérek s a multa és a jelenre gondolok. Teljesítse Isten azt a fényes jövőt e város felett, melyet az megérdemelt: abban a sebesen haladó arányban, a mit az a két Januárius köze felmutat: 1849—1884.

Es egyuttal poharat emelek a mi kedves házi gazdáinkra, kik a Mária-utcai egykori szerény szakácsnának és az ő inasának ily fényes vendégszerető ellátást szereztek 35 év után: a mi nek munkáit ők is, a haza szolgálataiban jubiláns ösz fejek, — velünk együtt küzdötték végig. E város polgármesterét Simonffy Imrét és a muzsák pártfogóját Fráter Imrét a mi házigazdáinkat és az én kedves főpapatot Révész Bálintot az Isten sokáig éltesse.

Mondanunk s kell, hogy mily hatást keltett a gyönyörű szép beszéd, mely után Géréssi Kálmán, Dr. Zelizy Dániel, Vértési Arnold, B. Kovács Gyula, Gáspár Imre, Buzás Pál, Tóvölgyi Titusz sat. mondtak sikerült toasztokat.

Az ifjuság részéről rendkívül sikerült beszédet mondott Némethy Károly joghallgató. E beszédet mely zajos tetszést keltett, s melyet nagy figyelem közt hallgattak végig egész terjedelmében közöljük; így hangzik:

Hölgyeim és uraim!

Pár percze kérem türelmüket. Hiszen nekünk ifjaknak is szabad örülni és lelkesedni tén, s ha lelkesedni szabad, szabad szólni is, mert a néma lelkesedés mit sem ér? S ha valamikor öröme, lelkesedésre volt okunk, úgy most van igazán, e napon mikor Debreczen városa a magyar irodalom királyának s a magyar színművészet királynőjének tiszteltetére ül ünnepet. Nem volt nekünk soha ennél még nagyobb ünnepünk, okunk a lelkesedésre nem volt soha nagyobb, s a lelkesedés oly természetű: nem szeret pusztán echo maradni, magát nem tudja fekézni, hogy el ne kiáltsa magát. Mi magyarok legalább így szoktuk ezt!

Unikum is ez a mi kis magyar hazánk. Dualismusban élünk egy más állammal, s ez a dualismus dominál mindenütt. Az egész monarchiának csak egy uralkodója van, s a monarchia egy részének uralkodója mégis kettő. — Mint Angliában együtt uralkodott a nagy Erzsébet királyné s a világ örök büszkesége Shakespeare: úgy uralkodik most hazánkban két király: a legalkotmányosabb király mellett a legzsarnokabb költő király; zsarnok mert mindenkit lebilincsel remek műveivel, lánglelkének diós fenyekeivel: Jókai Mór. Az első király hatalmasabbnak látszik, hisz élet és halál ura, de a másik még is hatalmasabb, hisz a szívek s lelkek uralkodik. Ezután meg bírodalma is nagyobb ennek, ismeri tiszteli az egész mivel világ, s vele együtt a magyar nevet. Pedig kis nemzet fiának nehéz nagygyá lennie. Hegytetőről a csekély pásztortíz is leragogy, a völgyben égő lángnak lángoszloppá kell fel nőnie, hogy látható legyen. Kétszeresen nagy a kis esny nemzet fia, ki nevet ismertté tudja tenni a világ előtt. Ezért imádja úgy Jókait nemzete.

Tovább megyek. Magyarországon a királynőnek is közjogi szerepe van. Magyarországon királynőjét is megkoronázza. Ime a magyar költő király neje is koronáz királynő, homlokon csókolta, hervadhatatlan borostyánnal füzte körül homlokát, megkoronázta vagy megkoronázza ha életre kelne a régi mythologia muzsája, megkoronázza Coriolán anyja személyesítőjét Malpomene.

S a magyar tragedia első rendű csillaga önként lefutott a színművészet egéről, lefutott vagyis inkább eget cserélte, a magyar tragedia fényes csillaga oda költözött a magyar irodalom fényes csillaga mellé, s a mi az égi világban lehetetlen: itt a földön betelt, a csillag ott ragogy a nap mellett, a csillag fényét még a nap sem képes elhomályosítani, sőt egy percze még a csillag homályosítja el a napot: im ma mindenki Jókainéért nem Jókaiért lelkesül. A költő király csak portectio után kap a királyné ünnepeltetéséből részt.

Engedjék meg azért a lánglelkű költő nekünk, ha mi ifjak is ma nejeért rajongunk, ha mi érte ürítjük e pohárt, hiszen ugyis — ismét olyan szépen s igazán énekelte a minapában a költő, — Jókai nagy bünt követett el a nemzet ellen mikor önön elragadta attól, legnagyobb művésznőjét; ezt a nagy bünt a nemzet csakis Jókainak képes megpócsatani.

Kisütjük azért mi ifjak is most bosszunkat, elkeseredésünket. A királynőért ürítjük e pohárt: Jókainé Laborfalvi Róza ő nagyságát az Isten sokáig éltesse!!! Eljen!!!

Jókai Mór már között beszédén kívül még kétszer ragyogtatta fenséges szónoki tehetségét. Egyszer Debreczen város szép hölgyeire emelte poharát. „Van egy csodálatos láng, — mondá — mely előbb egy embernek világít, aztán egy háznak, aztán egy városnak, aztán besugároz világával egy egész országot. Ez a láng e mi hölgye-

inkben van. Előbb egy embernek világítanak, aztán egy családnak, majd hazaszere- tetükben, lelkesedésükben besugározzák az egész országot. Ezért a lángért üríté poharát. Ürítse mindenki, — mondá, — előbb a maga lángjéért, aztán mindnyájan valamennyiért.”

Majd harmadizben Jókai az ifjuságot köszöntötte fel. „Sokszor hallotta már, — mondá, — hogy itt királyságot emlegettek s megtették az ő nejét fejedelmének, őt pedig fejedelmének. Pedig hát épen a művészet és irodalom az, a hol királyságról szó sem lehet, hanem van köztársaság, a melyben mindenki azzá lesz, a mit megérdemel. Lelkesítőleg szólt a fiatalághoz, s ezek között azokhoz kik az irodalmi és művészeti pályán haladnak, s ha utánozni akarják — végző szavait, — az ő és neje példáját, úgy ne fejedelmek és fejedelmökké legyenek, hanem olyan öregemberekké mint ők.

Üdvözlő táviratok.

Ezután Simonffy Imre polgármester felolvasta a következő üdvözlő táviratokat.

„Nagyságos Jókai Mór nének. Nagyságos asszony! Debreczennek a legnagyobb városnak lelkesült közönsége Nagyságodnak a legnagyobb magyar színésznőnek dícsővödvét fejére ma tette a tisztelt, elismerés, és hála hervadhatatlan koszoruját. Engedje meg Nagyságod, hogy mi is mint e város távollévő polgárai a tisztelt és hódolat szerény nefelejtést tüzhessük e koszorú virágai közé. Mi is érezzük e nap fontosságát, mi is előismerjük Nagyságodnak színművészetünk terén szerzett halhatatlan érdemeit és a legőszintébb szívvel óhajtuk, hogy kedves férjével Jókai Mórral hazánk most élő legnagyobb költőjével, kit az Isten jó kedvben adott nemzetünknek a haza javára sokáig éljen!

Kiss Lajos és Körössy Sándor országgyűlési képviselők.

„Jókainének a banketten.”

Nagybánya. A legmagyarabb városban a legnagyobb író-művész párt, — legrégebb barátjuk üdvözlí.

Teleki Sándor.

A bankett délután 4 óra után ért végett s ekkor néhány tizesverű ifju tánczra kerekedett.

A fáklásmenet.

Szebb fáklásmenetet régen láttunk Debreczenben, mint a tegnapi volt. Háromszáz fáklás lobogott az est sötétjében. Elő a katonai zenekar indulót játszott, s aztán a főiskolai ifjuság, a diszgyenyruhába öltözött tüzoltó testület s óriási beláthatatlan néptömeg sietett a Csanak ház elé.

Itt az ifjuság nevében Némethy Károly joghallgató mondott hatalmas szónoklatot, melyet a Jókai pár az ablakból hallgattott végig. Fel-felriadó éljen kísérte a beszédet, mely következő:

Városunk nagy vendége!

Ünnepelt művésznő!

Huszonegy órája sincs még, hogy a debreczeni színpadon is előbük varázslott a nagyszerű jelenet. A hatalmas Coriolán bösz dühével ott áll hadseregével Róma falai előtt, a földszinéről eltörölni készül az örök város. Róma remeg. Megtesz mindent, hogy meglágyítsa a kemény vezér szívet, hogy visszatérésre bírja Róma falai alól. Mind hiába. Utoljára gyászos római hölgyek jelennek meg Coriolán táborában, s szőlőpartitűtő fűhoz az ősz Volumnia: „Ha szőlőtanok volnánk is eruhákróls arcunk színéről láthatnánk, hogy éltünk száműzetésed óta.”

Két ezred év múlva még egy nagyobb-szerű jelenet folyik le egy második Rómában. Megjelen egy nő, fegyvertelenül, hadsereg nélkül az igaz magyarság fővárosában, Debreczen városában, abban a városban, melyet szintén Rómának, kálvínista Rómának neveznek, multja dícsőségét, művészte ellenállhatatlan hatalmával meghódítja a várost, melyet hódító nem tudott meg bevenni soha. Meghódítja a legveszedesebb módon: e város aprinak nagyjainak meghódítja esztét-szívet. S ez a második Róma nem remeg, de sőt ünnepel, lelkesül. A hódító elibe viszi ezüstjét aranyát, ezüsből aranyból fon a hódító homlokára koszorút. Megtesz mindent, nem hogy távozásra bírja, de hogy itt marassza legalább szívet a hódítónak.

Utoljára megjelennek előtte nem gyász ruhába öltözött mátrónak, de ifjusereg: keblökben lelkesedés, kezeikben égő fáklás... vajjon ha szótlanok volnánk is, arcunk színéről, fákláink lobogásáról nem látnánk-e nagy hódító, hogy élünk, hogy ünnepelünk, mióta téged körünkben tisztelhetünk!? Ime így tesz hódítójával ez a mi Rómánk.

Debreczen városát a magyarok istene igazán kegyeli. Csak a legújabb időben történt: Debreczen városát tisztelte meg legelső látogatásával a Petőfítársaság, azon társaság, mely annak a lánglelkű költőnek nevé viseli zászlaján, kinek remek szobra is beköltözött azóta városunk, collegiumunk falai közé; — az a társaság,

a melynek kire büszkén meghódította látog.

Az ifjuságot mint a magyar irodalmi színművészet kiáltott — S ime, alig kat éri a sze magyar színművészet új megújulását!... lelka iné!

Nagy m. Hármona társaságban tünknek: nagyságodnak s a g s z i v nemzet fényes kor a nemzeti a magyar tragédiákban ott vkeresztet azut. gott: s z u l s i r t, a m i n t a legnagyobb színművészet hozzánk, felk s a g s z i v e Volumniát, ho

A bucsu nek kevés im nek ed, ki t e l o d, h ó s z a g ? E g y, az alkalmat, merés koszorú s i v e l m e g h a l á l n a nemzeti, m i n ő, d e m i n szenvetél e m e g h a l á l n a o l y a n bucsuzá látott meg s

S ezzel dia egéről a lag... M futottle, ott is fog rag a kik egyszerű ledni azt a tál, elakarsz. Nem, ne soha mindig a mű multad emléke egy nemzet h a g y n i m i e l, szívnükbe tartunk meg t e M i n e m bucsuz mindig veled e l k i s é r t e d e M i i f j a k k f á k l á i n k l e l k e s e d é s o h a ! I g e n, most egy szíve kesedve ádjuk iné Laborfalvi színművészet k r a l, a magyar sokáig éltesse jenek!...

Ezután J szóllalt meg. S hangzott. Besz Szeret

Mély há azt a nagy l v á n s á g o t, m e Emlékezetes Debrecze dég első fáklásnak és a E kettőn nemzet, hogy előrehaladni Kis nem haladniok, ho ki nem ad, p Ti ne te tekből soha. Jaj voln melynek ifjus lyait. Kétsze ha fiatalága s á g e l ő h a r c z o Pedig az Sohasem nemzet remény janak, a kik e m e l i k, c s Sohasem mekek életuna tet, a mit mé most. — Hát megs halhatatl le k e l h e t a vallás?

Ti ifju ba ezt a fáklját. Jöhet idő, midőn a felvilá

Árverési hirdmény.

A Semsey Jenő féle hitbizományi záros tömeghez tartozó és a balmaz-ujvárosi határterületen fekvő két következő pusztarész ugymint:

1-szor. A „nagy karinkói“ minden épület nélküli és 1100 □ ölével számítva 2100 holdat tevő gyep- és kaszálló földből álló pusztarész.

2-szor. A „dinyei háti“ pusztarész, mely áll 1100 □ ölével számítva 854 holdat tevő gyep, kaszálló és szántóföldből.

Mindkét pusztarész folyó 1884-ik évi mártius hó 12-ik napjától számítandó 6 évre, a debreczeni tek. kir. törvényszék mint hitbizományi bíróságnak folyó 1884-ik évi január 18-án 338/1884. P. sz. végzésénél fogva kiküldött alulírottak közbenjöttével közárverés útján haszonbérbe lévén adandó: ily czélból árverési határidőül 1884-ik évi február hó 21. napjának d. e. 9. illetve 11 órája Balmaz-Ujváros községhezánál azon figyelmeztetéssel tüzetik ki, hogy az árverési kivánók bánatpénzül előzetesen 1000 forintot a nagy karinkói, 600 frtot pedig a dinnyesháti pusztarészekért a kiküldött kezeihez letenni kötelesek.

Az árverési illetve a haszonbéri feltételek addig is a kiküldött törvényszéki bírónál ennek a kir. törvényszéknél levő hivatali helyiségében, ugyszinté zárgondnok Dalmy Károly urnál Debreczenben megtekinthetők.

Kelt Debreczenben 1884. január hó 23-án.

Szücs István,
kir. trvszéki bíró
mint kiküldött.

Hell-féle vegyelemezett tiszta malátakivonat-készítmények.

Vacuumszerkezetekben tudományos módszer gyanánt elkészítve, felülmúlja jósága és gyógyereje által minden a kereskedelem-ben létező malátakivonatu készítményeket és az orvos urak és a közönség által igen kedveltek.

Hell-féle tiszta összpontosított malátakivonat (40 és 60 kros üvegekben) mió szintén a száraz malátakivonat (60 kros üvegekben) igen jóízű gyógy és enyhítő szerek katarus ellen. A tiszta malátakivonattól előállított compositiók:

Hell-féle malátakivonat vassal vérszegénység, sáppadság és skrophulus ellen.

Hell-féle malátakivonat csukamájolajjal mint jóízű pótléka a csukamájolajnak.

Hell-féle malátakivonat chininnel bosszadalmás és hideglétűs calbarrusoknál.

Hell-féle malátakivonat mésszel skrophulosus betegségeknek és minden oly eseteknek, a hol az orvos olvasztott méssz-savakat a szervezethez szükségesnek találja.

Hell-féle malátaméz különösen gyermekeknek katarus ellen kitűnő jóize miatt igen kedvelt, — egyáltalában gyógyereje és mint kedvelt készítmények jó hírnévként örvend.

A 25% malátakivonattól készült

Hell-féle malátakivonat-czukorkák

mandula alakban kitűnő íze és gyógyereje miatt nagy kedveltségnek örvendnek és minden a kereskedelem-ben létező czukorkák-nál előnytel bírnak. A Hell-féle malátakivonat czukorkák barna pergamentzsacsokban 10 krért és bádogszelemezékben 15 és 25 krért gyógyszerárakban árultatnak.

A Hell-féle malátakivonat-készítmények belső értéke miatt a legjobb hírnévként örvendnek, és semmi nem reklámok vagy bizonyítványok hird tése részére nem szükségesek.

Főszéki üdésigár:
Hell G. és társa Troppau,
a bécsi nemzetközi gyógyszerészeti kiállításon érdem-
éremmel kitüntetett
Raktár Debreczenben: Dr. Rothsehnek Emil
gyógyszertárban.

Legjobb minőségű
VETNI VALÓ ZAB.
kapható
LIEDERMANN MIHÁLYNÁL.
Kisuj u. szegletén 1716. sz.

FERENCZ JÓZSEF KESERUVIZ-FORRÁS

„Kis adagban ha- Korodámon a leg- Hatásosabb mint
tásos, nem kelle- kedveltebb has- a többi budai
metlen íz“ hajto víz“ vizek“
Dr. Korányi tanár, Dr. Kézsmárczy tr. Dr. Gebhart tanár.

Kérteik a forrás használatakor mindég az egye-
dül helyes elnevezést FERENCZ JÓZSEF keser-
vízét használni. Kapható BERZY L. DEB-
RECZENYI D. HERZ A. és fia, HESZ J. és
MAHR KAROLY uraknál, a gyógyszerárakban
és fűszerkereskedésben.

A szétkúndisi igazgatóság Budapestén,
váci utca 18 szám.

S Gyorsan és biztosan hatnak a gyógyha- tással bíró Spitzwegerich-féle növényből előállított és mindenképp sokra becsült Spitzwegerich - Bonbonok

Schmidt Viktor & fiaitól Bécsben, köhögésnél,
elrekedésnél, nyálkásságnál, katarusoknál sat.
— Raktár valódi minőségben a gyógyszerár-
akban.

Chiococa-likör.

(Likör Chiococa fortificans.)
A tudomány celebritásai által megvizsgálva
és ajánlva mint kitűnőnek bizonyult ártalmatlan
mérsékletességi szer,
különösen gyors és kellemes
felelevenítése
és erősítése a gyengült vitalis

FÉRFIERŐNEK,

az izmok és feszerő erősítésére meglepő és jóté-
kony felelevenítő és felélesztő hatással bír. Jóize
felülmúlja a legfinomabb asztali liköröket. A Chiococa
kitűnőségéről tekintélyes egyenektől számtalan
elismerő és hálaliratok vannak a használati utasítá-
sokban foglalva minden nyelven.

Egy eredeti üveg ára 3 frt. Csomagolás 20 kr.
Fő-Raktár:
Weber C. gyógyszerára
Bécs VII. St. Ulrichsplatz 4.
(hová minden levélbeli megrendelések intézendők.)
Főok-raktár: Weisz József gyógyszer. „a sze-
recsenhez“ I. Tuchlauben.
Budapest: Török József gyógyszer. Prágá-
ban Fürst József gyógyszer. ugymint minden neve-
zetesebb gyógyszerárakban a bel- és külföldön.

Anatherin-szájviz.

Dr. POPP J. G.-től
cs. kir. udvari fogorvos, Bécs, Stadt, Bognergasse 2.
rosz szagu lélegzet, taplós, könnyen
vérző iny ellen.

Miután több éven át jelentékeny szájbajban
szuevedtem s minden kísérlet eredménytelen maradt,
miközben egészséges ép fogaimat mindjobban kez-
dém vesztetni, s a még meglévőket nyelvemmel moz-
gathattam, inyam mindig jobban fogott, s nyelvem
érintésére vérezni kezdett, s e mellett számban rend-
kívül kellemetlen szagot terjesztett, ez utóbbi eset
arra ösztönzött, hogy az általam kedvelt Anatherin-
szájvizet használjam. Es ime annak első használata
után nemcsak a kellemetlen szagot tapasztaltam
enyészni, de sőt inyam erősödni kezdett, fogaim
mind szilárdabbak lettek, ugy, hogy rövid idő alatt
számát ismét helyreálltnak éreztem. Miért is legben-
sőbb hálaló, s a mások iránti jó hajlamból, ezennel
nyilvánosan kijelentem, hogy e legjobb hírnévu szá-
vizet az azt megillető dícséretben részesítem.
Bécs
Baró Stenzel József.

Kapható Debreczenben: Rothsehnek, Güll N.
Muraközy K., Mihalovics L., Tamássy K., Orvanyi
Vessey V. gyógyszerárakban. Csanak József fűszer-
kereskedésében, Hadházi Szilárd gyógyszer., H. Bő-
szörnányi G. gyógyszer., Szoboszló Tro-
csányi G. gyógyszer., Diószeg Kovács gy., Szathmár
dr. Lengyel M. gy., Bossin S., Bözörmányi S. gy.,
N. Kálló: Mandl S., Hveszda K. gy. Tisza-Lök: Pin-
tér P. gy., Munkács: Trarler gy., Szinyér-Várja:
Gerber E. gy., Nánás: Ujvári gy., Karczag: Báthory
gy., Derecske: Beliczany gy., B. Ujfalú: Sáréty gy.
Nagyvárad: Nyiri G. Racsok F. Ember I. gy., Janky
Antal, Huzella A. uraknál. N. Károly: Jelinek, Fül-
lekó O. gy. Nyiregyháza: Szopka A. Lederer O.
gy. N. Bánya: Hanzulovits gy., Somlyó: Ruszka Ig.
és társa. Tokaj: Reiner D. gy. B. Ujváros: Taudner,
K. Madaras: Jung K. gy., Csáth: Székely A. gy.,
S. A. Ujhely: Reichard testvérek és Deutsch János,
Pintér F. gyógyszerészeknél.

49.
377. szám.

ÁBJEGYZÉKE.

az „ISTVAN“ gőzmalom
készítményeinek
— készpénz fizetés mellett. —

Árak ausztriai értékben
kölségmentesen
KÖTELEZETTSÉG MELKÜL, DEBRECZENBEN
ingyen zsákkal.

AB. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	20.80
C. Szinte középszerű		19.80
O. Királyliszt		19.80
1. Lángliszt		19.20
2. Montliszt		18.60
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		17.80
4. " 2-od rendű		16.60
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		15.80
6. szinte 2-od "		15.20
7. Közép kenyérliszt 1-ső "		14. —
8. " 2-od "		13. —
8 1/2 Barna " 1-ső "		11.20
8 3/4 " 2-od "		9.20
9. Lábliszt		7.60
10. Veres liszt	á 50 kílgr.	—
11. Finom korpa zsákkal 50 "		5.40
11. " " zsák nélküli		4.80
12. Durva korpa zsákkal á 50 kílgr.		5.20
12. " " zsák nélküli		4.60
Simán őrlött búzaliszt zsákkal 75 kílgr.		10.20
Ugyanaz " " nélküli		9.60

DARA és LISZT.

25 kilós zacskókban
100 kilogramm zacskóval együtt
60 krjával drágább.
Debreczen, 1884. jan. 20.

Kisebb vételeknél 60 kr-rel drágább.

MEGHIVÁS.

Az alföldi takarékpénztár Debreczenben, folyó év február hó 10-én
délelőtt 10 órakor az iroda helyiségében megtartandó

XI-ik rendes közgyűlésre

a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja.

TÁRGYAK:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes megválasztása.
2. Az igazgatósági és felügyelő bizottsági évi jelentése.
3. A zárszámla és mérleg betérjesztése.
4. A nyereség mikénti felosztása.

Kelt Debreczen 1884. jan. 19-én tartott ülésből.

Az igazgatóság.

Nemesfajú kézzel szedett PIROS és ZÖLD ALMA

I. osztályu	100 darab	3 frt
II. "	100 "	2 "
III. "	100 "	1 " 50 kr.

Naponta friss virstli
WEIL EDE budapesti szalámigyárából párja 5 kr.

LAMPRECHT-féle Luxus és közönséges sütemény reggel és délután 6 db. 10 kr. kapható.

1883-ik évi valódi galócsi MUSKOTÁLY DOHÁNY MAG.

Vörös kereszt sorsjegyek, főnyeremény 50,000 frt, húzása márczius 1-én, a
nap folyamán.

COTILLIONJEGYEK nagy választékban, álarozok és bozzá való női- és férfi kalapok.

Végül van szorencsem a t. közönséget értesíteni, hogy üzletemben mindenféle
sorsjegyek húzása, kezdetétől — 1883. év végéig — sorsjegyenként 5 krajczár cso-
kely díjjert — megtekinthető, miáltal rövid idő alatt már több sorsjegy tulajdonos
jutott tekintélyes régi nyereményekhez. — Vidéki sorsjegytulajdonosokat sorsjegy-
kénti 5 kros bélyegek és postadíj beküldése után, postán tudatom a húzások ered-
ményéről.

MENDEOLVITS LAJOS.

Debreczen, 1884. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvny. udájában. Piacz, SIMONFFY ház

„Tisza“ biztosító társaság felszá- molásban.

A „Tisza“ biztosító társaság felszámolásban alapszabályai 18-ik
§-ának értelmében

f. évi február hó 17-én d. e. 10 órakor

Debreczenben, a városház nagytermében

rendkívüli közgyűlést

fog tartani, melyre a t. cz. részvényesek az alapszabályok 18, 19, 20
és 21-ik §§-ának értelmében tisztelettel meghívattak.

Tárgy:

A felszámoló-bizottságnak adandó meghatalmazás a társaság
ingatlanainak szabad kézből eladhatása iránt.

Debreczen 1884. évi január hó 24. én.

A felszámoló-bizottság.

Szerkesztő
Piacz SIMONFFY ház
HIR
előfizetési pénze
valamint a
minden közle

XI. év

Konze

(—) Se
főfő muttija
ban belevet
ben azt fe
konzervatív
volna elköv
diház real
fogva, ne c
buktatták v
Kálmán, ill

A nem-
gulata mély
hogy annyit
tatott el, eg
kolt vereség
győződve,
győzelmük
pesek megta
a liberalisok
rekvéseket u
reakcionári
a konzervat
Sennyei par
gyar parlam
találja, hogy
szág parlam
zött. Csakho
az arisztokra
ken is össze
és ha valam
két részről t
zettetik. „Eg
náltak“ —
barátaihoz k
tesen elksztr
gát. A ti
hozásban a
ges lett vol
ház konzerv
óba léptetek
„Ti mé

A „Debre

EGY

A kertb
tek, hogy vir
nyiljanak; az
mentek; a m
és talpairól a
S ha ki
bonavetés oly
lehetett párja
man repkedte
ünnepe lett vo
nap volt.

A haran
szőbb ruhájuk
arozzal ment
denki vidám v
meleg nap vol
az isten végh
De ott b
szószékrol har
mondá. hogy
láluk után az
teti; e gonosz
ottan örökké
pokol emésztő
és az ottani t
galmat és pih

Borzaszt
oly erős meg
előtt leirta a
nagy dögvésze
lág moeska ös
kényláng, ott n
álljanak, mer
örökös hallgat
lyednek!
Ezekről
volt, mert a le
s a templom
rémülve.
Ez idő a